

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XIX, NR.9(221)/2015

BULETIN DE INFORMAȚII

SEPT. 2015

Crucea - legătura dintre cer și pământ

De ce și-au ales creștinii ca simbol suprem Crucea?

N-aș spune că a fost aleasă de creștini, ci Crucea i-a ales pe creștini. Crucea este legată de Persoana Fiului lui Dumnezeu întrupat, de jertfa Mântuitorului pentru noi, oamenii, și ea are atât înțeles duhovnicesc, dar și o realitate trupească, pentru că și omul este o făptură și trupească, și duhovnicesc, iar Mântuitorul a ales acest fel de a-Și da viața pentru noi, a ales Crucea tocmai pentru că reprezintă legătura dintre cer și pământ, unirea cerului cu pământul, unirea înaltului cu adâncul și cuprinderea largului în inima lui Dumnezeu, Care S-a așezat acolo ca să ne adune pe noi în inima Lui, pentru că o luasem razna. Deci Crucea ne-a ales pe noi, Crucea ne apără pe noi, nu noi o alegem pe ea, ci noi acceptăm sau nu. Acceptăm să fim ai lui Hristos, și atunci primim Crucea, sau nu acceptăm. Suntem liberi să nu acceptăm și fugim de Cruce...

Se spune că, dacă ne facem semnul Crucii, ne închinăm, atunci duhurile rele sunt alungate?

Da, pentru că nimic nu i-a speriat mai mult pe demoni și puterile răului, decât această de neînțeles jertfă a lui Dumnezeu. Cum a putut să moară? Toată făptura fuge de durere, toată făptura fuge de ce este neplăcut, și El a ales în mod liber să Se lase omorât, pentru că e moartea care reface demnitatea omului, de făptură aflată ca inel de legătură între cer și pământ, între duhovnicesc și trupeșc, material.

Cum ne ajută Crucea, cum o folosim?

Mă ajută Dumnezeu prin Cruce. De ce? Pentru că prin Cruce a venit bucurie la toată lumea. Altarul pe care S-a adus Mielul lui Dumnezeu ca jertfă, Fiul lui Dumnezeu ca jertfă, este această Cruce care e prezentă în orice cruce: în crucea aceasta, făcută din lemn, în crucea de metal, în orice cruce care spune: aceasta este

Crucea lui Hristos și care-L are pe Hristos pe ea, văzut sau nevăzut, și care e însoțită în Ortodoxie de niște raze, pentru că nu există Cruce fără Înviere, nu există moarte fără Înviere. Deci, pentru mine, Crucea nu este răstignirea, ci răstignirea urmată de Înviere. Ce caut eu este Învierea, nu să mă răstignesc. Cine ar vrea să facă lucrul ăsta și de ce l-ar face? Dar asta e poarta, numai pe aici se trece la Înviere, la lumina și la bucuria Învierii, nu există altă poartă! Dar, să vezi, că sunt trei cruci: una a lui Dumnezeu-Fiul Care S-a răstignit pe ea și prin care a ajuns bucuria la noi; și, de-o parte și de alta a Lui, pe Golgota, erau doi tâlhari, care făcuseră răutăți. Unul de-a dreapta și unul de-a stânga, unul îl hulește

pe Dumnezeu și-l spune: Dacă ești Dumnezeu, dă-Te jos și scapă-ne și pe noi, și scapă-Te și pe Tine! Și acesta a rămas în hulă, a rămas în îndoială: „Asta nu-l Dumnezeu!” Câți dintre noi, aflați pe crucea vieții noastre, durerea vieții noastre, nu strigăm: „Asta nu-l Dumnezeu, dacă ar fi Dumnezeu n-am pătimi, dacă ar fi Dumnezeu n-ar fi atâta răutate, și cruzime, și boală pe pământ, și atâția nevinovați care mor!” Parcă Dumnezeu i-ar omorî! Noi îi omorâm! Acesta este tâlharul de-a stânga, care rămâne în hulă și cere dovezi: Dacă ești Dumnezeu, scapă-ne Tu! Eu nu fac nimic, eu fac tâlhării, dar Tu scapă-mă! Tâlharul din dreapta ce spune? De ce spui asta? Pentru că noi pe drept suferim. Când a spus pe drept suferim, pentru tâlhăriile noastre, el s-a spovedit, a mărturisit că eu am greșit, și se întoarce către Mântuitorul și-l spune: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni în împărăția Ta! Și Dumnezeu îi spune: Astăzi vei fi cu Mine în rai.

Deci, în clipa în care eu sunt într-un necaz, unde sunt răstignit, totul mă doare, totul este chin, dacă mă revolt împotriva lui Dumnezeu, rămân în chin, revoltându-mă, pentru că nu Dumnezeu m-a urcat pe crucea aceea, ci oamenii ne-au răstignit acolo, sau eu, omul. Dar dacă zic: „Doamne, pomenește-mă, Doamne, în împărăția Ta, pentru păcatele mele, ale omului, ale omenirii, ale oamenilor...”, că noi suntem una toți, „sufăr ce sufăr, dar Tu pomenește-mă întru împărăția Ta”, El atunci spune: Astăzi vei fi cu Mine în rai. Și în clipa aceea eu primesc lumina raiului, mângâierea raiului, puterea și bucuria Învierii, pe care eu o trăiesc încă de-acum.

Interviu cu **Maica Siluana Vlad**

Poziția Patriarhiei Române pe tema refugiaților

Chiar dacă refugiații sunt de alt neam, cultură și credință, pentru noi, creștinii, sunt semenii noștri aflați în dificultate ca urmare a unui conflict sângeros din țara lor. Așa că toți românii ortodocși trebuie să acționeze cu dragoste de semenii, în baza credinței creștine. De asemenea, Patriarhia are în vedere și sprijinirea autorităților în eventualitatea în care România va găzdui refugiați...

Patriarhia Română a organizat, în 2014, o colectă în toate bisericile și mănăstirile din țară și străinătate și a fost colectată suma de 500.000 de euro, care a fost oferită Patriarhiei Antiohiei și Întregului Orient pentru sprijinirea victimelor conflictului sângeros din Siria. În mod firesc, oricine are nevoie de sprijin, de ajutor, trebuie ajutat...

În mod firesc, autoritățile trebuie sprijinite în demersul lor de ajutorare a acestor semenii ai noștri care realmente sunt într-o situație dramatică. Ceea ce am declarat are legătură cu credința noastră. Credința se manifestă prin fapte. Între credință și dragostea față de semenii există o legătură...

Lumea de astăzi este confruntată cu fenomenul secularizării, adică o construire a societății fără referință la Dumnezeu și la religie. Societatea este confruntată cu criza economică și financiară, dar și cu multe conflicte armate, cu războaie și cu violență, ceea ce cauzează un număr mare de refugiați. Vedem în aceste zile cum în Europa refugiații din Siria și din alte țări ale Orientului vin în țările europene pentru a scăpa de violență și pentru a supraviețui. De aceea, noi trebuie să educăm tineretul în spiritul păcii, al conviețuirii pașnice, al respectului reciproc între diferite religii și diferite culturi...

Germania a acceptat mult mai mulți imigranți decât restul celor 27 de state membre UE, iar în state de frontieră aflate în prima linie – Grecia, Italia, Macedonia, Serbia și Ungaria – au avut loc confruntări între poliție și imigranți, ciocniri între imigranți, iar unele persoane au murit pe mare, în condițiile în care mii de

oameni traversează zilnic Mediterana în ambarcațiuni periculoase, în schimbul unor sume de bani plătite traficantilor.

Mitropolitul Clujului, IPS Andrei Andreicuț, consideră că imigranții din Africa sau Asia, care se îndreaptă spre statele europene, "trebuie primiți cu bunăvoință", pentru că nu au plecat de bine din țările lor, ci în urma terorii instalate și a sărăciei. Întrebat într-o conferință de presă, la Cluj-Napoca, dacă actuala criză a imigranților care provin din state islamice ar putea constitui un pericol pentru creștinismul din statele europene, IPS Andrei Andreicuț a spus că europenii nu trebuie să uite că civilizația pe care au moștenit-o s-a întemeiat pe temelii creștine...

Pr. Constantin Stoica, purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române

Taina iubirii

Lumea aceasta nu e vinovată, suntem vinovați noi că nu știm să iubim și nu știm s-o apreciem! Ce-am făcut noi pentru lumea asta, dacă este vorba să intrăm în amănuntele drumului mântuitor? Ce-am făcut noi pentru lumea aceasta - asta ni se cere!

O instituție, ca și un neam, trăiesc prin cei care stau pe cruce fără să cedeze. O iubire mare pentru Dumnezeu cere o permanentă jertfire. Niciodată nu vom trăi fără probleme și fără săbii îndreptate împotriva noastră! Nu vedeți învățătura creștină? "N-am venit să aduc pace pe pământ, ci sabie... Dușmanii omului sunt casnicii lui." Dar toate acestea nu trebuie să descurajeze pe nimeni cu nimic. Chiar dacă omul este afectat de aceste nenorociri, asta nu înseamnă să renunțe. Nu! Dumnezeu știe de necazul tău, iar aceste suferințe te încearcă pentru a te putea defini, pentru a merita să fii încununat de Dumnezeu, căci El asta dorește.

Nu ne putem închipui un om mântuit fără merite. De unde vin aceste merite? Din lupta cu suferințele, iar luptă fără jertfă nu se poate! Crucea a mântuit neamul omenesc! Nu dreptatea lui Dumnezeu, nici minunile Sale, ci Crucea! Atunci când Iisus S-a răstignit, atunci a fost biruit satana.

Mântuitorul triumfa pe Cruce, iar satana era învins. Deci, nici un creștin nu este scutit, sub nici un chip, de crucea sa, pentru că e dar de la Dumnezeu suferința, dragii mei! Nu este numaidecât o pedeapsă. Dar, chiar pedeapsă în sine, canonul înseamnă putința revenirii, a întoarcerii la bine. Se constată că nu vine lumea la biserică. Dar nu trebuie să fie o preocupare în sine, să se facă atâta caz. Pentru că aceste lucruri slăbesc forța personală a fiecăruia, semănând confuzii. Din cauza greșelilor mulțimii, fiecare om ajunge să se scuze în sinea lui: "Ce, numai eu fac? Văd că toți fac!" Deci, cel mai bine este ca noi să ne rugăm pentru rezolvarea acestor lucruri pentru oamenii aceștia. Și chiar vă rog, să fie o mai mare dorință de iubire adevărată! Nu o iubire înregistrată și difuzată ca atare de oameni: "Auzi, domnule, că trebuie să iubim!" Nu! Trebuie să simți nevoia să iubești.

Nu este niciodată nimeni degeaba lângă tine. El este cu știința lui Dumnezeu, ca tu să-l ajuți sau să te folosești. Te folosești, că poate are o putere de duh mai mare. Sau îl ajuți tu, în sensul de-al suporta. Este o mare greșală atunci când certăm pe unul sau pe altul! Îl rabdă Dumnezeu și pe acela, și de aceea l-a pus în calea ta, ca să-l rabzi și tu și să te încununezi!

Dacă se întâmplă să facem fapte bune, nu este bine să le facem numai din obligație, pentru că devenim cazoni. Să le facem dintr-o dragoste cu orice chip, și atâta cât putem. Pentru că Dumnezeu nu ne ține că suntem noi foarte vrednici. Ne ține că este foarte milostiv El, și de aici vine și toată mila noastră.

Bunăoară, dacă se găsește cineva în situația să dușmănească pe cineva, se găsește în situația să-l judece, pentru că este într-adevăr incorect și nu se așează deloc. Deci, îți este incomod și ție și celorlalți. Dar dacă ar zice omul așa, ar sta de vorbă cu Dumnezeu: "Măi dragă, Eu îl iubesc și pe acela așa cum e. Dă-te de partea Mea, ca să-l iubești și tu. Eu îl iubesc așa cum este. Căci de aceea îl țin în viață. Dă-te de partea Mea și lasă, nu-l mai dușmăni; Eu sunt Dumnezeu și tot Eu te țin și pe tine. Tu câte

greșeli faci și ți le trec cu vederea?" Acest dialog intim, cu smerenie să se facă, și tu ești asigurat. Și răsare cu orice chip iubirea, fără de care nu se poate face nimic, chiar dacă ai da munții la o parte; chiar dacă ți-ai sfâșia trupul să ardă pentru Hristos. Milostenia nu este numai să dai din traistă. Milostenie este că accepți pe un om să stea lângă tine, fără să îl alungi în gând. Ai un coleg care are un necaz, trebuie să știi să-i faci o mângâiere, să-i descreești fruntea. La săraci poți să faci o rugăciune scurtă: "Doamne, miluiește-!", dacă nu poți să-i dai, că ești în tramvai și el este pe trotuar. Întrebarea se pune, cum ne este inima noastră în legătură cu suferința din jur? Cel mai mare lucru de care vom fi întrebați la Judecata de apoi este: "De ce nu am dat mai multă atenție semenilor noștri?"

Există poruncă în învățătura creștină: să se respecte toată făptura, cu atât mai mult ființa omenească, care are "chip" și "asemănare". Și firea pervertită, bineînțeles, te îndeamnă să ții cont numai de al tău, și foarte greu te rupi și pentru celălalt. Și tocmai asta e porunca: să te rupi. Eu v-am spus uneori; dacă nu, spun acum: Era într-o situație, parcă era vis, dar tare a fost parcă real, așa... Murisem, și mă uitam, cum se spune, la moartea mea, căci sufletul nu moare. Mă uitam la mine în coșciug și când a ajuns coșciugul să intre în groapă am zis: "Ce bine este dacă lași ceva din tine afară! Acea te va ajuta și pe tine să trăiești mereu". Milostenia este ceva din tine. Și Alexandru Vlahuță zice: "Mila e toată Scriptura!"

A milostivi pe unul, pe altul, aici se arată că tu ești Hristos. Apoi, nici nu știi că acela pe care îl ajuți poate să fie Hristos. El nu întinde mâna să-i dai. El întinde mâna să-ți dea împărăția cerului și tu nu observi. Și, de regulă, oamenii caută bănuțul cel mai mic.

Părintele Arsenie Papacioc

Cum să facem ca să nu ne descurajăm în dorința de-a fi creștin?

Sunt câțiva ani de când caut să înțeleg ce înseamnă iubirea creștină.

Aceasta însă m-a pus cu spatele la zid și m-a constrâns să aleg între a fi împreună cu Domnul Hristos sau să continui să vegetez.

Cum să fac ca să nu mă descurajez și să o iau de la capăt?

Această problemă este comună multor persoane de orice vârstă. Luăm hotărâri, ne intuziasmăm, ne îndemnăm să devenim mai buni, însă timpul șterge încet- încet buțele intenții, constatăm o urmă de răcire...

Ce-i de făcut?

Este necesar să cerem înainte de toate ajutor de la Dumnezeu și să o luăm de la capăt.

Dacă privim la sportivi vedem câte antrenamente trebuie să facă. Uneori sunt obosiți și ispițiți de a abandona totul. Cu toate acestea, ei au de obicei mereu pe cineva care îi sprijină și îi încurajează.

Cine ne poate susține să fim statornici?

În primul rând siguranța că Dumnezeu este înăuntrul nostru și că negreșit ne putem încredința Lui. Va trebui însă să experimentăm această prezență chemându-L, dialogând cu El. Este însă necesar și prezența unuia sau a mai multor prieteni, cineva deci care ca și noi să vrea să meargă pe acest drum, pe acest urcuș și cu care, dacă este posibil, să ne confruntăm în mod senin, să vedem pașii făcuți și cum să progresăm cel mai bine. Sfânta Scriptură spune: „vai celui care este singur, dacă va cădea, nu are pe nimeni care să-l ridice”, și „fratele ajutat de frate este ca o cetate”.

Vrem să înțelegem iubirea creștină? Însă iubirea se învață iubind, așa cum ne învață Domnul Hristos. Aceasta este un mod de a ieși din noi înșine, de a iubi, nu din simpatie, sentimentalism sau atracție, ci fiindcă celălalt este Iisus însuși. El ne-a spus: „ceea ce ați făcut unuia dintre cei mai mici frați ai mei, mie mi-ați făcut” iar lui Paul, la Damasc i-a adresat cuvintele: „Saul, Saule, de ce mă prigonești?”.

El este prezent în orice semen al nostru. Dacă vom încerca să privim fiecare persoană ca și cum ar fi Iisus, și ne-am purta cu ea, așa cum am face-o cu El însuși, vom vedea că încet- încet nu ne vom gândi numai la noi ci la alții iar inima se va umple de pace, de seninatate, defapt de

prezența Aceluia care se manifestă în mod palpabil creștinilor care au știut să-l recunoască chipul în toate situațiile pe care le întâlnim zi cu zi.

C. Lubich

Învățământ religios pentru copiii noștri

Dragi părinți,

În această problemă importantă mă adresez astăzi Dumneavoastră.

Pentru a contribui la o cât mai largă introducere și organizare a învățământului religios ortodox, a fost creat Referatul (Secția) pentru Școli și Învățământ religios (RSR) al Bisericii Ortodoxe din Germania, în fruntea căruia mă aflu eu, cu binecuvântarea tuturor episcopilor ortodocși din cadrul Comisiei Bisericii Ortodoxe din Germania.

Să profităm de posibilitatea care ni se oferă ca și copiii noștri, prin învățământul religios în școală, să cunoască mai bine și să crească în credința ortodoxă a părinților lor. Insistați ca, copilul Dumneavoastră să primească în școală învățământul religios ortodox! Informați și pe alți părinți ortodocși despre această posibilitate. Educația religioasă a copiilor noștri este astăzi mai importantă ca niciodată! Noi trăim în Germania, departe de țările noastre de origine; unele familii au ajuns chiar la a treia generație. Facem parte din societatea germană, în care Biserica Ortodoxă, cu mai mult de 1,2 milioane de credincioși, reprezintă a treia mare Biserică în Germania. Copiii noștri cresc aici, în această societate pluralistă și mulți vor rămâne aici. Noi trebuie să-i ajutăm să devină conștienți de moștenirea lor ortodoxă, să-și găsească în ea identitatea, pentru ca să prindă rădăcini și să devină o binecuvântare pentru această țară și pentru societatea ei.

Bineînțeles, Referatul nostru vă stă mereu la dispoziție pentru a răspunde la întrebările Dumneavoastră: luna între orele 9 –13.30, iar marțea până vinerea între orele 10 - 15.

În dragostea lui Hristos, cu binecuvântare,

Episcopul Evmenios de Lefka

Să spunem poveștile Bibliei copiilor

Copiilor le place să asculte „basme minunate”, povești care vin din bătrâni și care îi ajută să crească, să învețe să se cunoască și să-și găsească locul pe lume. Cu redescoperirea importanței poveștii, nu este nevoie să detaliem toate virtuțile ei pedagogice și terapeutice. O carte care adună multe astfel de povești minunate este Biblia. Povestirile pe care le găsim aici despre creație, despre izgonire și urmările acesteia nu sunt oare temelia răspunsurilor la întrebările despre Dumnezeu, despre viață, păcat, moarte și suferință? Povestirile despre Avram, despre Iosif sau Ilie nu sunt ele pline de fapte și de învățături?

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

1 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea "Dintr-un lemn", jud. Vâlcea. Seara, slujește Privegherea la Mănăstirea Horezu și ține cuvânt de învățătură.

2 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Bistrița (jud. Vâlcea). După masă, vizitează mănăstirile Arnota și Frăsinei.

5 aug. - slujește Taina Sf. Maslu în orașul Victoria (jud. Brașov) și ține cuvânt de învățătură.

6 aug. - **Schimbarea la față a Domnului** - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus (jud. Brașov). Hirotonește întru diacon pe tânărul teolog Bogdan Ilie pe seama Parohiei „Acoperământul Maicii Domnului” din Bielefeld.

7 aug. - Cuv. Teodora de la Sihla - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Brâncoveanu.

9 aug. - slujește Sf. Liturghie și ține cuvânt de învățătură în Parohia Boholt, jud. Brașov. Primește distincția „Crucea Boholțeană” din partea Parohiei. Seara, slujește vecernia și ține cuvânt de învățătură în Catedrala din Făgăraș.

13 aug. - săvârșește Paraclisul Maicii Domnului și predică în Parohia Deal (jud. Alba)

14 aug. - slujește Vecernia și Privegherea de Praznicul Adormirii Maicii Domnului la Mănăstirea Râmeț și ține cuvânt de învățătură.

Dacă suntem creștini, aceste povestiri fac parte din moștenirea noastră și trebuie să încercăm să le transmitem copiilor noștri. Cântările utreniei și paremiile, precum și literatura noastră duhovnicească sunt pline de astfel de povestiri biblice. Cunoașterea acestor povestiri poate să ne ușureze participarea la slujbe și poate să ne facă să-i înțelegem mai bine pe părinții care ne ajută să pătrundem taina Întrupării lui Hristos și a mântuirii noastre.

Aceste întâmplări biblice pot fi povestite și ascultate de foarte multe ori, descoperind de fiecare data ceva nou, ceva trebuincios credinței noastre. Când ne uităm mai atent la aceste povestiri, descoperim aceleași elemente ca-n basmele minunate, și în plus, povestea destăinuirii lui Dumne-

zeu făpturilor Sale pe care le iubește și pe care vrea să le izbăvească din moarte și din păcat.

Sfântul Ioan Gură de Aur învăța în Antiohia în secolul al IV-lea, că este bine să le povestim copiilor Biblia. Aceste sfaturi sunt adunate în cartea: „Despre slava deșartă și educația copiilor”. „Copiii să nu audă nimic necuviincios... să nu audă povești băbești sau flecăreli. Iar când copilul se odihnește din efortul depus pentru studiu, vorbește-i încercând să-l faci să-și ia gândul de la orice copilării pentru ca să crești un filozof și un atlet și un cetățean al Împărăției lui Dumnezeu. Așa să-i spui și așa să-i povestești”.

din Pagina copiilor-Internet

INFORMAȚII

15 aug. - **Adormirea Maicii Domnului** - Slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Râmeț.

16 aug. - **Sf. Martiri Brâncoveni** - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica „Sf. Martiri Brâncoveni” din Alba Iulia.

23 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică în biserica „La Sfânta Înviere” și „Sf. Ap. Andrei” din Viena. Prezintă macheta noii biserici care se va construi în sectorul 2 al Vienei. Seara, prezidează ședința Consiliului Parohial din Viena.

24 aug. - conferă în biserica „La Sfânta Înviere” din Viena „Ordinul Sf. Martiri Brâncoveni” Eminenței Sale, Cardinalului Christoph Schönborn, Arhiepiscopul Vienei.

29 aug. - **Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul** - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

30 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala mitropolitană din Nürnberg.

31 aug. - participă în Catedrala din Nürnberg la privegherea de noapte cu ocazia începutului anului nou bisericesc.

Din agenda Părintelui Episcop Sofian

2 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München. După Sf. Liturghie, conduce o ședință a Consiliului Parohial al Centrului Bisericesc.

6 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

8 aug. - dimineața, săvârșește Sf. Liturghie în limba germană, la Capela Sf. Siluan. Seara, săvârșește Vecernia în același loc. În continuare conduce o nouă întâlnire a Cercului Biblic.

9 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

15 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

16 aug. - cu prilejul hramului Mitropoliei, slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg. Hirotonește întru diacon pe teologul Iulian Mihai; participă la agapă.

23 aug. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne în Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic.”
(Ioan 15, 5)

Rumänische Orthodoxe Metropolie (KdöR)

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04
BIC: GENODEF1M05